

Dues mirades

¡Que petits!

JOSEP MARIA **Fonalleras**

El món literari és ple de capelletes, d'amistats i animadversions, de filies i fòbies. No en conec cap més (potser el del teatre, en tot cas) que s'hi pugui igualar. Ara fa poc, hi ha hagut un episodi que rebla el clau del que els dic i que és exemple de com les gasten. En un premi a l'obra publicada, el reconegut i antic Crexells, el de més importància d'abans de la guerra, recuperat fa uns anys per l'Ateneu Barcelonès, el jurat ha premiat una obra que no està publicada. Menteixo. L'autor, la va publicar gràcies als ajuts econòmics d'uns amics en una petitíssima editorial que, de fet, no és una editorial sinó un servei que «facilita el procés d'assessorament en l'autoedició». És a dir, se la va pagar ell. Un membre del jurat –que havia de tri-

ar la millor novel·la catalana de 2016 (ii n'hi ha hagut unes quantes, a fe de Déu!)– la va descobrir i va convèncer la resta de membres del jurat per premiar-la.

¿Què ve, després? La justificació. El jurat necessita atacar la indústria editorial i la resta d'escriptors que no han estat premiats. Fa servir l'obscura arma de la generalització. «Hi ha un excés de retòrica», «la novel·la d'avui és enormement cenyida», «escàs moviment intel·lectual», «el català és una llengua molt lexicalitzada», «els escriptors sucumbeixen al llenguatge massa tòpic». I etcètera.

Tot és dolent, diu el jurat, excepte la joia que solament nosaltres hem sabut trobar. ¡Ai, que petits que som! ≡

Que bell que soc

EMMA **Riverola**

¿Té res a veure Airbnb amb el *mindfulness*? ¿L'economia col·laborativa amb totes les tendències per millorar l'equilibri intern i allunyar pensaments nocius de la ment? En les seves formes d'expressió, res. Usar una plataforma per posar el teu pis de lloguer o obrir una aplicació per convertir-te en *conductor uber* tenen poc a veure amb la meditació. Però totes dues comparteixen una concepció en què triomfa l'individu, la seva llibertat, la seva capacitat per obtenir més de si mateix i cert menyspreu per l'establert.

La falta de regulació converteix algunes de les empreses defensores de l'economia col·laborativa en un mitjà per enriquir els uns, però per empobrir-nos a tots. Uber, Airbnb,

Blablacar i tantes altres no tributen els seus impostos a Espanya. És a dir, que la seva *col·laboració* no arriba a les escoles ni als hospitals ni al transport. Per molta poesia que posin al seu concepte de posar en contacte particulars, el cert és que la ciutadania, en global, hi surt perdent.

Però no ens preocupem. No ens carreguem de pensaments negatius. Connectem amb el nostre interior, amb la bellesa de la nostra ment i visquem el present. En aquesta línia treballen les teràpies de moda. I no hi ha res dolent en això. Especialment, si ens converteix en millors persones. Però no tant si ens torna conformistes amb el que ens hauria d'indignar. No ens oblidem del que és col·lectiu. Potser no volen que pensem en plural. ≡

Petit observatori

JOSEP MARIA **Espinàs**

La doble explosió d'una escriptora

El món de la narrativa literària d'autores femenines s'ha engrandit en el transcurs dels anys. Si mirem enrere, sempre trobarem algunes narradores que han tingut èxit, però en general no han estat èxits espectaculars. Ara hi ha escriptores que s'han incorporat al món dels *best-sellers* amb una poderosa força. Sense apuntalar-se en el feminisme, sinó en l'exploració de la condició humana.

És el cas de **Paula Hawkins**, que ha estat entrevistada extensament en aquest diari per **Olga Pereda**. Vendre 20 milions de llibres a tot el món és un fet realment extraordinari. No és possible arribar a aquesta xifra si no es produeix un contagi de lectors, un fenomen d'acceptació general.

Primer l'èxit de *La noia del tren*, i a continuació un altre fenomen de vendes: *Sota l'aigua*. Un thriller psicològic. Però jo penso que no és el gènere literari el que seria la base de l'èxit, sinó la manera d'escriure una història.

L'expressió de Paula Hawkins, amb un aire seriós i natural, té un toc de pintura clàssica

Un dia m'agradaria reflexionar sobre la importància de les maneres. Tots hem cregut, alguna vegada, que els fets són importants, i és cert, però no som conscients, sovint, que la presentació d'un fet influeix decisivament en la comprensió d'un objectiu. La forma és important en la formulació d'una proposta. Hi ha una abraçada que és estrictament convencional i una abraçada que transmet sentiments o sensacions.

Antigament, a Europa, si es volia saber si una dona era una bruixa, la ficaven a l'aigua per comprovar si s'enfonsava o si surava. Les dones havien d'estar controlades per la societat.

Diu **Paula Hawkins**: «No és que detesti les entrevistes, però no és la part de la feina que em fa fruit més». Miro la seva foto als diaris –l'única foto per a la premsa– i es presenta amb un aire seriós, natural, sense una expressivitat venedora. Té alguna cosa de retrat de pintura clàssica. Èxit més enllà de la moda. ≡

Un projecte a deu anys vista

Transformar BCN imaginant el futur

La ciutat està cridada a ser el far d'una economia més plural i d'un nou urbanisme progressista

GERARDO **Pisarello**

El segle XXI, s'ha dit, no serà el segle dels imperis ni dels estats, sinó el de les ciutats. Són les grans ciutats, les regions metropolitanes, les que hauran de lidiar en primera línia amb fenòmens globals com la revolució tecnològica, el canvi climàtic, les desigualtats o l'especulació urbana.

L'últim any, l'economia de Barcelona ha crescut més d'un 3%. Els índexs d'ocupació són els més alts des del 2009. La creació d'empreses, les exportacions i les inversions productives també s'han multiplicat. Molts d'aquests canvis s'estan produint amb la complicitat activa del govern municipal. Però les millores no arriben al conjunt de la ciutat. Per això, en aquests dos anys de mandat hem hagut de treballar de valent per portar a terme actuacions i arribar a acords que serveixin per preservar la cohesió i garantir la justícia social.

GRÀCIES A AIXÒ, la inversió social ha augmentat un 50%. El pressupost per a polítiques de vivenda s'ha quadruplicat. Han crescut les ajudes a les famílies, les beques de menjador, l'acompanyament a joves i persones en atur de llarga durada. S'ha posat

en marxa una política fiscal progressiva, sensible amb els autònoms, el comerç de proximitat i la gent que ha resultat més castigada per la crisi. S'han destinat 150 milions d'euros a un Pla de Barris que està actuant a les zones més desfavorides de la ciutat i s'estan aplicant polítiques pioneres en el desenvolupament de proximitat.

Òbviament, això és solament una part. En aquests dos anys també s'ha obert un debat valent sobre la necessitat de regular el turisme per garantir-ne la sostenibilitat futura, o sobre la importància del fet que ningú a la ciutat cobri un salari inferior a mil euros. Però sabem que no n'hi ha prou. Que governar Barcelona exigeix establir les bases d'un projecte innovador, il·lusionant, a deu anys vista.

Hi ha temes de futur que desporten inquietud entre molta gent. La revolució tecnològica és un d'aquests. El nostre repte és mostrar que podem impulsar la robòtica, la intel·ligència artificial, i a la vegada capacitar la població perquè ningú quedi exclòs. Barcelona ha de poder ser una ciutat digital càlida, no tecnocràtica. Una ciutat que utilitzi la tecnologia en codi obert i que la posi al servei de les persones i no al revés.

FRANCINA CORTÉS

Podem fer-ho. Tenim centres de recerca punters i un gran talent social que hem d'aprofitar.

La innovació digital hauria d'impregnar el conjunt de les polítiques públiques. Com per exemple la mobilitat. En aquests anys, la lluita contra la contaminació i per la millora de la qualitat de l'aire ha sigut una prioritat. En poc temps s'han recuperat autobusos de barri, s'ha apostat per la connexió del tramvia, s'ha augmentat el nombre de carrils bici, el metro arribarà a la Marina. Però s'ha d'anar encara més enllà. Barcelona ha de ser una referència mundial en matèria d'innovació tecnològica i mobilitat sostenible. I no solament això. També ha de ser la capital de la transició energètica i de l'economia verda i circular. L'any 2018, de fet, es posarà en marxa l'operador energètic

municipal més gran de l'Estat. I el 2019 hi haurà 40 hectàrees més de zones verdes, que haurien de ser 165 el 2030. Es tracta de mesures clau per guanyar en justícia ambiental. Però també de magnífiques oportunitats per a les empreses i la ciutadania en general.

MOLTS D'AQUESTS reptes exigeixen repensar urbanísticament la ciutat. Reparar-la, rehabilitar-la, impulsar nous projectes. Glòries, la Sagrera, l'eix Besòs o el delta del Llobregat són espais per a la innovació social, cultural i ambiental. Però també zones com Montjuïc o el front litoral, les potencialitats dels quals són enormes.

Barcelona està cridada a ser el far d'una economia més plural i d'un nou urbanisme progressista europeu. Un urbanisme de proximitat, amb perspectiva de gènere, innovador i ambiciós a la vegada. Per aconseguir-ho, haurà de pensar els seus grans reptes en clau metropolitana. I seduir molts actors. Empreses petites, mitjanes i grans. L'economia social i el món cooperatiu. La gent que viu de la seva feina, les persones autònomes, les que investiguen o fan ciència. La joventut i les persones grans. Els barris. Altres ciutats del món. És un projecte realment colossal. Però si som capaços d'imaginar-lo junts, tindrem el poder de portar-lo endavant. ≡

Tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona.